

Hanzehogeschool Groningen

Emlékszem, amikor egy évvel ezelőtt hasonló beszámolókat olvastam itt mások külföldi tapasztalatairól. Azóta az elképzelhető legnagyobb fordulatot vette az életem, amire soha nem gondoltam volna. Most én írom ezt a beszámolót, és azon töprengök, hogyan is tudnám szavakba önteni azt az érzést, amely bennem van hollandiai tanulmányaim után. Talán az a legegyszerűbb, ha a szimpla tényeket közlöm erről a fél évről: álláslehetőség vár a Philips-nél, új barátokat szereztem a világ minden tájáról, és életem legjobb szemeszterén vagyok túl.

Nem szándékozom azokat a dolgokat leírni, amelyeket mindenki megtalálhat az interneten, pl. hogy mennyibe kerül a szállás, és hogy mennyiből lehet megélni kint. Azért sem, mert én sem tudnám megmondani! Természetesen én sem úgy mentem ki, hogy "pénz, ékszer nem számít", de mindig volt pénzem élelmiszerre, bulizásra, és néha még utazgatni is tudtam. Hollandia nem olcsó! Ezt le kell szögezni, de ha felkészülten mész ki, és már az első héten abbahagyod az árák átszámolgatását euróból forintra, akkor jól fogod érezni magad. Talán az lenne a legfontosabb tanácsom a megélhetéssel kapcsolatban, hogy NE váltsd át az árakat forintra! Egyrészt csak elveszi a kedved az élettől, másrészt ettől úgysem lesz olcsóbb semmi, csak stresszeled magad.

Az iskolai élet, amiért ugye elsősorban oda mész, teljesen más, mint itthon. Alapvetően csoportokban dolgozol, és a tanárok teljes mértékben egyenlő felekként kezelnek. Olyanoktól kapsz inspirációt, akik már bizonyítottak az iparban, és igazán elismert szaktudással rendelkeznek. Például az én projektemben a személyi coach-om a Philips cég egykori részlegvezetője volt. Ami a tanáraimmal kapcsolatban rám a legnagyobb hatással volt, talán az, hogy ha valamelyikőjük tévedett, akkor vállalta, hogy hibázott, és teljes felelősséget vállalt a rossz döntésért.

Azért nem kell megijedni a sok tanulás miatt, igen, kell tanulni, sőt volt olyan nap, amikor 13 órát voltam az iskolában, de egyáltalán nem ez a jellemző. El is neveztük a programunkat EPS-nek, azaz Európai Party Szemeszternek. Az iskolán kívüli élet is igen nagy hatással volt rám, a hollandok nagyon közvetlenek és barátságosak, befogadók és kedvesek. Mindenki beszél angolul, szóval ha nem megy a Holland nyelv, akkor sincs semmi baj, még akár munkát is kaphatsz nagyobb cégeknél csak angol nyelvtudással.

Egy másik dolog, amelyet személy szerint megtanultam, az önellátás volt. Kiutazásom előtt a szüleimmel éltem, ők vásároltak, főztek és mostak rám. Elképzelni sem tudtam, hogyan nem fogok éhen halni vagy a szemétkben megfulladni kint. De mivel

most ezt a szösszenetet írom, gondolhatjátok, hogy csak megoldottam valahogy, sőt – úgy gondolom - elég jól! Ma már nem szorulok rá senki segítségére, a pénzemet beosztom, főzök, mosok, takarítok. A lányok kedvence lettem :)

Sáfrány Levente

OE-BGK

Hanze University Groningen